

Okresní soud v Prachaticích
Pivovarská 7
383 18 Prachatice

■■■■ 10.4.2022

Žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k Informacím

Podle výše uvedeného zákona žádáme o informace:

Zaslání kopie rozhodnutí bez osobních údajů ve věci sp. zn. 1 T 165/2018, které učinil Okresní soud v Prachaticích na základě usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 1229/2020 ze dne 15.12.2020.

Požadované informace žádáme zaslat do datové schránky žadatele.

O informace žádá právnická osoba ■■■■■
■■■■■ jednající svým jednatelem.

■■■■■
■■■■■

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 9 Si 34/2022

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 13. dubna 2022

Vážení,

k Vaší žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vám poskytujeme kopii rozhodnutí ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 165/2018 ze dne 10. 11. 2021, a to v anonymizované podobě.

S pozdravem

JUDr. Simona Vojíková, v.r.
místopředsedkyně okresního soudu

Za správnost vyhotovení:
Radka Dočkalová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudkyní Mgr. Vendulkou Pozniakovou v hlavním líčení konaném dne 11. 10. 2021

takto:

Obžalovaní

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], jednatel obchodní společnosti a osoba samostatně výdělečně činná, bytem [REDACTED], a

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], jednatelka obchodní společnosti, bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, (dále jen „tr.ř.)

zprošťují

obžaloby stání zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 20. 8. 2018 č. j. Zt 81/2018-181, která jim kladla za vinu, že

a)

██████████ v období od 11. 8. 2005 do 31. 3. 2008 jako osoba samostatně výdělečně činná, registrovaná pod IČ: ██████████, provozoval ██████████, nacházející se na adrese ██████████, okres ██████████, s 16 pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal televizní přijímače,

dále v období od 1. 10. 2009 do 30. 11. 2016 provozoval ██████████, nacházející se na adrese ██████████, okres ██████████, s 18 pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb rovněž používal televizní přijímače,

a dále ██████████ společně s ██████████ vykonávali od 26. 3. 2018 funkce jednatelů společnosti ██████████, IČ: ██████████, která v období od 1. 4. 2008 do 30. 11. 2016 provozovala ██████████, nacházející se na adrese ██████████, okres ██████████, s 16 pokoji, na kterých byly v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používány televizní přijímače,

přičemž vzhledem k užívání všech televizních přijímačů v souvislosti s podnikatelskou činností byl podle ustanovení § 6 odst. 2, odst. 5 zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, účinného do 12. 9. 2005, ██████████ povinen oznámit místně příslušné provozovně pošty den, kdy se stal držitelem televizních přijímačů, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a posléze podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byli ██████████ a ██████████ povinni oznámit provozovateli televizního vysílání ██████████, IČO: ██████████, se sídlem ██████████, že se stali poplatníky televizního poplatku, popřípadě že se jím stala společnost ██████████, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a následně platit ██████████ poplatek z každého používaného televizoru

v období do 30. 9. 2005 ve výši 75 Kč měsíčně,

v období od 1. 10. 2005 do 31. 12. 2006 ve výši 100 Kč měsíčně,

v období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 ve výši 120 Kč měsíčně a

v období od 1. 1. 2008 do 30. 11. 2016 ve výši 135 Kč měsíčně,

což řádně neučinili, když

- v období od 11. 8. 2005 do 31. 3. 2008 ██████████ sám v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 20 520 Kč,

- v období od 1. 4. 2008 do 24. 6. 2010 ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámili, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 21 870 Kč,

- v období od 25. 6. 2010 do 10. 9. 2012 ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ řádně neoznámili, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 58 320 Kč,

- v období od 11. 9. 2012 do 30. 11. 2016 ██████████ společně s ██████████ v souvislosti s provozem ██████████ oznámili provozovateli televizního vysílání ██████████, že společnost ██████████ je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 67 500 Kč,

- v období od 1. 10. 2009 do 24. 9. 2012 [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] řádně neoznámil, že je poplatníkem televizního poplatku z 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 92 340 Kč,

- v období od 25. 9. 2012 do 30. 11. 2014 [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání [REDACTED], že je poplatníkem televizního poplatku z 6 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 45 630 Kč,

- v období od 1. 12. 2014 do 31. 10. 2015 [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání [REDACTED], že je poplatníkem televizního poplatku ze 7 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 17 820 Kč,

- v období od 1. 11. 2015 do 30. 11. 2016 [REDACTED] sám v souvislosti s provozem [REDACTED] oznámil provozovateli televizního vysílání [REDACTED], že je poplatníkem televizního poplatku ze 17 ks televizních přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks televizních přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 3 510 Kč,

takto [REDACTED] sám za uvedené období zkrátil poplatek o 179 820 Kč a společně s [REDACTED] zkrátili poplatek za uvedené období o 147 690 Kč, celkem tak byl poplatek zkrácen o 327 510 Kč,

čímž měli spáchat

[REDACTED]
přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný dílem samostatně a dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

[REDACTED]
přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

neboť

tento skutek není trestním činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená [REDACTED], IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED] [REDACTED], se se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 21. 8. 2018 podala státní zástupkyně na obžalované [REDACTED] a [REDACTED] obžalobu pro ve výroku uvedené skutky.

2. Obžalovaný [REDACTED] u hlavního líčení vypověděl, že je překvapen, celá obžaloba mu přijde absurdní, nesmyslná, celou dobu čelí věci, kterou opravdu nečekal. Skutky, které jsou uvedeny v obžalobě, se nestaly, za sebe, za svoji ženu i firmu popírá, že by měl v úmyslu zkrátit daň nebo podobné povinné poplatky. Na začátku podnikání i v dnešní době hlavně podniká v oblasti stavebnictví, hotelnictví a ubytování je okrajová záležitost. Na to měl zaměstnance pověřené, aby hlídali nákup zařízení včetně televizí, ale i přihlášky, kontroly, evidenci plateb, takže žil v domnění, že je všechno v pořádku. Z toho ho vyvedla až výzva [REDACTED] v roce 2012, pak jel na jednání s [REDACTED], kde bylo zjištěno, že není všechno v pořádku a že jedna z jeho firem neeviduje a neplatí poplatky. Chtěl chránit i investici do hotelu [REDACTED], chtěl mít všechno v pořádku. Poslechl právní rady přímo na právním oddělení [REDACTED], při návratu do [REDACTED] postupoval přesně podle pokynů. Upravil počet televizí tak, jak potřeboval, řádně je zaevidoval a přihlásil. Co se týče jeho manželky, ta se nikdy nestarala o daně a podobné povinné záležitosti, vůbec tomu nerozumí, v tom období to bylo velice těžké, ona byla dvakrát hospitalizována se zdravotními problémy na [REDACTED] a on vychovával dva kluky pubertáky, bylo to složité období. Od roku 2012, to potvrzují i následující kontroly, bylo úplně všechno evidováno, když něco dokoupili, tak to zaevidovali a zaplatili. Na starosti to měla zaměstnankyně paní [REDACTED], která se o to stará doposud. Od roku 2005 začal částečně provozovat ubytování na [REDACTED], který se do plného provozu podařilo dát v roce 2006. V průběhu 2008 byli osloveni místní firmou, jestli by nechtěli vzít jako břímě [REDACTED] a nepustili se do jeho rekonstrukce. Vzali to, využili dotaci a v roce 2009 se jim povedlo otevřít [REDACTED], který od té doby provozují. V roce 2005 bylo na [REDACTED] 16 pokojů, nebyla tam ani jedna televize. Postupně chtěl tyto pokoje televizemi dovybavit, když to učinil tak v roce 2006, kdy koupil ve frcu televize, předtím si je půjčoval za 50 Kč ze sousedního [REDACTED]. Nebylo to do všech 16 pokojů, byl jich omezený počet, také je chtěli půjčovat za 50 Kč, koupili jich šest. Tyto [REDACTED] nepřihlásil k televiznímu poplatku. V [REDACTED] je 18 pokojů, v říjnu 2009 tam nebyly žádné televize. První televize tam přihlásil až v roce 2012 po jednání s [REDACTED], koupil je v roce 2010, bylo jich 10. Pak upřesnil, že je koupil v roce 2015. Ty přihlásil ihned. Od roku 2009 provozoval [REDACTED] jako fyzická osoba, v tom roce zuřila krize a podařilo se mu ukončit rekonstrukci, televize neměli, půjčovali si je z [REDACTED]. S tím vystačili až do roku 2012, kdy přišla výzva od [REDACTED]. Do roku 2012 měl 6 televizí, které si půjčoval mezi [REDACTED] a [REDACTED], ty neměl přihlášené. To dal na starosti zaměstnankyni paní [REDACTED], měl za to, že to přihlášené je, bylo to přihlášeno na [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], chodily tam kontroly. Žil v domnění, že žádný problém není, o tom se dozvěděl až při jednání s [REDACTED] v roce 2012. Od toho roku 2012 měl 6 televizí na každém z hotelů, tedy celkem 12 přihlášených. Až v roce 2015 dovybavil [REDACTED] dalšími 10 televizemi, měl je na všech pokojích až na jeden, tam bydleli nějakí dělníci. Po jednání s [REDACTED] pak otevřeli provozovnu vedle bowlingu, kde potřebovali televizi pro sportovní přenosy, tu dopřihlásili. Společnost [REDACTED] založil on a s manželkou byli jednatelé. Mohli každý jednat samostatně, jak to bylo v zakládacích listinách, ale prakticky dělal všechno on. Od té doby měl velké finanční potíže, navíc se u jeho manželky začaly projevovat [REDACTED] zdravotní problémy. Ona se vždycky starala o něco, aby to bylo krásné, aby se tam líbilo lidem. Ostatní měl na starosti on. Ze zaměstnanců se ohledně televizí starala paní [REDACTED], i když generální rozhodnutí, jestli se mají koupit nebo ne, řešil obžalovaný. Ale kde která televize má být, kdy se má koupit, to nebylo v jeho silách. Provozní paní [REDACTED] výslovně neřekl, že je třeba přihlásit se k poplatku za televize a v počátcích jeho podnikání, kdy na něj lícila [REDACTED] nebo [REDACTED], tak trval na tom, že je třeba mít vše v pořádku. Byl ujist'ován tím, že proběhly všechny kontroly a vše bylo v pořádku, tím byl ujist'ován. Pokud jde o nákup 18 kusů televizí ze dne 17. 9. 2009 od společnosti

██████████, tak těch se zbavil obratem, neboť v té době byli totálně bez peněz, počítali každou korunu a potřebovali za každou cenu otevřít ██████████. Televize byl plánovaný výdaj, ale neuznatelný vůči dotaci. Chtěli mít pokoje vybavené televizemi, což nyní je, ale v té době potřeboval splnit povinné věci, zaplatit každou korunu, zejména všechny položky, které byly uznatelné. Televize nebyly nutné k otevření. Udělal si tenkrát výběrové řízení, aby je nakoupil co nejlevněji, ██████████ jim vybavovalo kuchyni gastro zařízením, nabízelo jim lůžkoviny, mimo jiné jim nabídl i televize, on vyjednal dobrou cenu. Tehdy dokončovali hotel po technické stránce, byl tam ██████████, topenář, plynář, který tam pracoval. Obžalovaný ho znal z doby rekonstrukce ██████████, který po něm chtěl tenkrát jednu televizi koupit. Ale mezitím mu měl i zaplatit za odvedenou práci a slovo dalo slovo a on mu zaplatil všemi těmi televizemi. Jen chtěl, aby toho nikde neuváděli, protože to chtěl pravděpodobně do nějakého penzionu, že to dobře prodá. Byl to chlap v montérkách, kamarád, který dělal bez papírů, snad říkal, že dělá nějaký penzion a že to dobře prodá, vzal to jako protiplnění. Televize byly levné, byly 4 000 Kč za kus. Těch 18 televizí zakoupených 17. 9. 2009 v ██████████ nikdy neuvedl do provozu, neboť otvírali až v listopadu. Asi u toho domlouvání úhrady závazku televizemi nikdo nebyl. Co se týče dalších 5 televizorů nakoupených 10. 6. 2010, ty jsou koupené na ██████████ a uvedli je do provozu, nahrazovali ty staré, rozbité. Vybavili jimi ██████████ a používali je i na ██████████. Byly to ty, které si půjčovali mezi hotely, když byla malá obsazenost. Nákup 6 kusů televizorů 24. 9. 2012 bylo dobroispisováno v ██████████, v provozu nikdy nebyly, ty koupil a pak je vrátil do ██████████. 1 kus televizoru koupil i 24. 9. 2009, tyto jednokusové televize používali jako dar do tomboly. Taky to mohlo nahrazovat nějakou rozbitou televizi v hotelu. Jednu televizi kupoval i jako dar pro rodiče. O televizích, které nakoupil, nechával účtovat v účetnictví. Co se týče jednokusových televizí, zakoupil je 24. 9. 2009, 22. 10. 2009, 24. 2. 2010, 26. 3. 2013, 4. 2. 2014, 17. 2. 2015, 24. 3. 2016, tak tyto dával do tomboly. Co se týče nákupů 5 kusů televizorů 10. 6. 2010, tyto byly stornovány, protože byly koupeny na špatnou firmu, to měla na starost paní ██████████, koupila to na ██████████, ale mělo se to koupit z peněz ██████████. Vzápětí po vrácení se těch samých 5 kusů televizorů objevilo zpátky jako nákup pro ██████████. Fakticky je do ██████████ nevraceli. Všech 6 televizorů z roku 2012 vrátili, ty původně chtěli přihlásit do ██████████, pak ale zjistili, že na ██████████ mají větší počet televizí, tak je vzali odsud, vše přihlásili ██████████, tak tyto vrátili a do provozu neuvedli. Je pravda, že dne 24. 9. 2012 oznámil ██████████, že je poplatníkem 6 televizorů. On 10. 9. oznámil ██████████ 6 televizorů za ██████████ a 24. 9. 6 televizorů na ██████████. Tímto počtem od té doby disponoval. Jeden kus televize nakoupil 22. 12. 2009, o tom prohlašuje, že ho dal jako vánoční dárek rodičům, bylo to dva dny před Štědrým dnem. 12 kusů v červnu 2010, tak v ██████████ doběly bachratý televize, tak koupil malý, placatý, tak tam dal 12 televizí, ale bylo to málo. Tak 17. 6. a 24. 6. 2010 nakoupil celkem 17 televizí a ty byly všechny na ██████████. Nejdřív se přivezlo 12 kusů a pak se přikoupilo 5 kusů. Měli k dispozici 17 kusů televizí na ██████████ plus jednu televizi, která zůstala na ██████████. Na ██████████ přihlášeno neměl žádnou. K tomu, proč přihlásil v roce 2012 6 a 6 televizí, tak proto, že přijel na jednání do ██████████ s tím, že má všechno zapláceno, byla tam přihlášená ██████████, ██████████ a všechno možný. Tam řekl, že jako ██████████ žádné televize nemá, tak mu řekli, ať jede domů, upraví počet a přihlásí televize, jak potřebuje. V té době měl k dispozici 16 kusů televizorů, které měl v evidenci zakoupeno na ██████████. Ještě po cestě objednal z ██████████ 6 televizí na ██████████, které ale vzápětí vrátil, protože se dohodli, že 6 televizí na ██████████ a 6 televizí na ██████████ stačí a že víc nepotřebují, proto zbytek prodal. Rozprodal je různým zaměstnancům, bylo to za 500 Kč za televizi, zakoupil je za 4 000 Kč, ale ty televize už měly mít nějaká speciální zařízení a jemu se vyplatilo je raději prodat. Rozhodli se, že nebudou přihlašovat 18 televizí, aby platili z každé

televize, bylo výhodnější se jich zbavit. 18 televizí pořídil v roce 2010, poplatky začal platit o dva roky později, protože žil v domnění, že je všechno v pořádku. Skutečnost se dozvěděl až na jednání s [REDACTED], že nemá. Řekli mu, ať se vrátí domů, dá to na právnickou osobu a dá to dohromady. Televizi koupenou 1. 10. 2011 a v prosinci 2016 dal do tomboly na ples. Kdo televize vyhrál, neví. 10 kusů v roce 2015 na [REDACTED] koupil u [REDACTED].

3. Obžalovaná [REDACTED] využila svého práva a odmítla vypovídat.
4. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pro pana [REDACTED] pracovala od ledna do května 2012 jako pokojská a pomocná síla na [REDACTED]. Bylo 15 až 16 pokojů, ty byly všechny vybaveny plochou menší televizí. Ve vestibulu byla televize velká a jedna byla v restauraci. Ona sama je nikdy nezapínala. Stěhování televizí mezi hotely nezaznamenala.
5. Svědek [REDACTED] vypověděl, že pro pana [REDACTED] pracoval nejdříve na stavbách, potom na [REDACTED], přesné období neví, zažil uvedení [REDACTED] do provozu, byl tam tak tři, čtyři roky. Dělal tam údržbáře. Do pokojů chodil málo, tak jednou za měsíc. V těch pokojích bylo tak čtyři pět placatých televizorů. Televize se stěhovaly, buď po pokojích, nebo se nějaká přivezla z [REDACTED], tak asi jednou za měsíc. O stěhování rozhodovala paní [REDACTED]. Ví, že někdy se pár starých televizorů měnilo za nové, bylo to na [REDACTED], paní [REDACTED] je pak někomu prodávala. Sám si jednu za 500 Kč koupil.
6. Svědek [REDACTED] vypověděl, že obžalovaného [REDACTED] zná spoustu let, dělá u něho 23 let, pracuje po stavbách a podobně. Na [REDACTED] na všech pokojích televize nebyly, bylo jich tam 4 až 6, byly takový malý, stříbrný, bachratý. Kdy se měnily za placaté displejové, to neví. Na [REDACTED] pracoval někdy od roku 2008, kdy začala rekonstrukce, pokojů je tam asi 17 nebo 18. Tam televize byly jen na nějakých pokojích, vozily se z [REDACTED]. Když to bylo potřeba, na recepci bylo napsáno, kolik televizorů je třeba přivést. Ty se převážely zhruba někdy v roce 2010, jak se otevřelo. Sám je vezl čtyřikrát nebo pětkrát. Vždy vozil jednu nebo dvě. Myslí si, že už to byly to novější, lehčí. Na který pokoj se bude televize stěhovat, určovala provozní paní [REDACTED]. Mezi televizory zaznamenal obměnu, kdy ty větší se měnily za menší placatý. Kolik jich bylo, to neví. On sám od pana [REDACTED] koupil jednu televizi [REDACTED], dal za ni asi 1 000 Kč. Vzpomíná si, že topení a plyn dělal na [REDACTED] z [REDACTED]. Bavil se s ním, protože mají stejné příjmení, jinak příbuzní nejsou.
7. Svědek [REDACTED] uvedl, že obžalovaný [REDACTED] je jeho šéf, pracuje pro něj od března 2007 jako číšník, nejprve na [REDACTED] a od prosince 2012 na [REDACTED]. Když v roce 2007 nastoupil na [REDACTED], tak tam bylo asi 16 pokojů, jedna stará televize v restauraci a na pokojích bylo do 6 televizí. Bylo to asi méně než půlka pokojů, byly to stříbrný bachratý typy. Myslí si, že za něho se televize neměnily, jist si není. Na [REDACTED] je pokojů 18, televizorů byla maximálně půlka, jedna větší byla v restauraci, jednalo se o menší černé placaté. Určitě přemísťovali televize mezi hotely, když bylo v létě víc pokojů plných a chtěli s televizí, tak se půjčovaly. Organizovala to paní [REDACTED]. Přemísťování dělal, kdo měl čas nebo údržbář [REDACTED]. Asi od roku 2016 nebo 2017 jsou na [REDACTED] na všech pokojích televize. Ví o tom, že zaměstnanci měli možnost si koupit starší televizi, třeba kucháři si ji kupovali, to ví. On sám ne. Co se týče výměny televizorů na [REDACTED], tak si není jistý, ale myslí si, že se to udělalo po patře. Ví, že ve [REDACTED] se pořádaly plesy. Co se

týče cen do tomboly, to šlo mimo něj. Ví o tom, že na ples města se tam dávala televize do tomboly jako hlavní cena, ale víc neví.

8. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pro obžalovaného pracovala asi rok, před 10, 11 lety. Uklízela na pokojích v [REDACTED], chodila tam různě, někdy jeden dva dny v týdnu, někdy celý týden. Myslí si, že televizory byly asi na všech, byly to starší typy, takový bachratý. Na [REDACTED] nikdy nebyla.
9. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že s rodinou [REDACTED] jsou kamarádi a ona sama začala na [REDACTED] pracovat od otevření, kdy to bylo, neví. Pomáhala v kuchyni, někdy na pokojích. V době otevření tam byly televizory, ale na všech pokojích asi ne. Nepamatuje si, že by televize byla třeba v restauraci.
10. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že [REDACTED] zná. Nejprve pracovala jako provozní na [REDACTED], na [REDACTED] doposud vypomáhá. Pokojů je na [REDACTED] 16, postupně byly dovybavovány televizemi, někdy od roku 2006. Maximálně jich bylo 5 nebo 6 těch televizí, byly šedý, starý, vypouklý dozadu. Mohly tam být tak do konce roku 2008, pak se odstavily, nový se kupovaly asi někdy v polovině 2009, přivezl je pan [REDACTED], bylo jich asi do šesti, rozmístily se po pokojích. Někdy v roce 2010 se dokupovalo asi dalších 5 televizí, pak už byly asi všechny pokoje vybavené. Všechny televize byly na [REDACTED], a když byly potřeba na [REDACTED], tak se převezly. V roce 2012 počet zredukovali na výzvu [REDACTED]. Něco rozprodali, něco vyradili. Po roce 2012 jich zbylo na pokojích na [REDACTED] 5 a na [REDACTED] 6. Do roku 2012 na [REDACTED] žádné televize nebyly, vypomáhali si televizemi z [REDACTED], převáželi je. V roce 2012 dohlásili televize k poplatku na [REDACTED], roky předtím odváděli poplatky [REDACTED], [REDACTED] a tak. Ona sama si myslela, že [REDACTED] a ostatní společnosti s autorskými poplatky, že to spadá pod podnikatelskou sféru a že je to vyřízeno včetně poplatků. Netušila, že u [REDACTED] se poplatky hlásí jako u fyzické osoby. Od počátku až do roku 2012 toto měla hlásit ona, měla to za úkol od pana [REDACTED]. Ona dostala za úkol tohle vyřídit, přihlásila [REDACTED] a [REDACTED] a bylo to v pořádku, o [REDACTED] netušila, že to má udělat. Je pravda, že v inzerci na ubytování standartně inzerovali ubytování s televizí. Ubytovací kapacita však nebyla zaplněna, takže se relativně dobře dalo zajistit, aby host, který televizi chtěl, ji měl tím, že se přestěhovala. Televize se sháněly různě, některé byly z druhé ruky, ty pan [REDACTED] odněkud přivezl, ona v roce 2010 tlačila, aby se to dovybavilo všechno a nemuseli se dělit se [REDACTED]. Má pocit, že objednávali nějaké televize z [REDACTED], potom i z [REDACTED]. V případě objednávky z [REDACTED] ví, že udělala chybu, objednala je na IČO obžalovaného [REDACTED], ale muselo se to přeúčtovat na [REDACTED]. Že by někomu byl závazek za nějaké práce provedené na hotelu uhrazen televizory, o tom nic neví, to si nevybavuje. Ví, že plyn dělал na [REDACTED] stejně jako na [REDACTED], o něm nic bližšího neví. Že by mu pan [REDACTED] televizemi zaplatil, to taky neví. Je pravda, že nějaké televize se prodávaly zaměstnancům asi v roce 2012. Docházelo k redukci televizorů, kdy analyzovali obsazenost, s tím, že tolik televizí nepotřebují.
11. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že nastoupila v roce 2007 jako servírka na [REDACTED], tam pracuje stále. Na [REDACTED] nikdy nepracovala. Na pokojích bylo 5 televizí a jedna v hotelu chvíli ve výčepu. Byly to starý šedivý bachratý televize. Ty se pak někdy prodaly a dokupovaly se placatý. Dva roky po jejím nástupu se pak otvírala [REDACTED] a tam se televize

občas převážely. Myslí si, že furt se točilo 6 televizí. Docházelo k výměnám televizí, k plnému dovybavení došlo asi někdy v roce 2015, 2016.

12. Svědek [REDACTED] vypověděl, že cca od roku 2009 byl po dobu roku a půl až dvou let zaměstnán na [REDACTED] jako kuchař. K televizorům na tomto hotelu ani na [REDACTED] se nemůže vyjádřit.
13. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že měla pracovat na [REDACTED] jako servírka asi od roku 2003 do roku 2007. Zda byly na pokojích televize, neví. V restauraci televize jedna byla.
14. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že na [REDACTED] pracuje asi 9 let jako servírka dosud. Na kolika pokojích je televize, neví, asi na dvou. V restauraci televize nebyla nikdy. Staré bachraté už si nepamatuje, ví, že tam byly placatý klasický LCD. Výměnu nezaznamenala.
15. Svědek [REDACTED] vypověděl, že na [REDACTED] pracoval jako kuchař od roku 2009 cca do roku 2012 nebo 2013. Občas tam přespával na pokoji, kde byla televize, zda byly na ostatních pokojích, to neví. Jednu chvíli byla v restauraci televize, byla stará, velká a bachratá, na pokoji byla malinká, bachratá.
16. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pracuje pro [REDACTED] a [REDACTED] patří pod jeden z okresů, které spravuje, řeší poplatky z autorských práv. Ohledně [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] vždycky jednala s panem [REDACTED], a když nebyl přítomen, telefonicky se domluvili, kdo ho zastoupí. Fyzické kontroly u podnikatele [REDACTED] prováděla 22. 5. 2009, 7. 11. 2009, 28. 10. 2016, 21. 5. 2015, 9. 2. 2016, 29. 1. 2017, 2. 4. 2015, 9. 12. 2015 a 4. 6. 2015. Kontroly prováděla na obou [REDACTED] i [REDACTED]. V roce 2009 měl na [REDACTED] jedno rádio a televizi v restauraci a 6 hotelových televizí. Smlouva s [REDACTED] byla vystavena na období od 7. 11. 2009 do 30. 10. 2010. Má pocit, že spolu namátkově pokoje procházeli a objevili 6 televizí. Televize na pokojích měli až od roku 2009. Pak byla [REDACTED] pod jiným IČO, od května do prosince 2009 měl na [REDACTED] 6 televizí, a to bylo zjištěno až do roku 2016. Nemůže říct, že by při každé návštěvě obcházela pokoje, dělala to namátkově, kdy třeba v roce 2015 se tam byla podívat. Co se týče typů, tak při nejstarších kontrolách to byly staré, bachraté a kolem roku 2015 už byly tenký LCD. Na [REDACTED] měli pod IČO [REDACTED] od 7. 11. 2009 rádio, televizi a 6 hotelových televizí na pokojích. To se opakuje až do konce roku 2014, kdy od roku 2015 je televize na bowlingu. V roce 2016 je jedno rádio v restauraci a televize na bowlingu. Na pokojích má být 6 televizí, to ale stornoval a přidal 10 televizí na rok 2016. Kontroly dopředu hlášeny nebyly, byly dělány namátkově.
17. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že oficiálně u obžalovaných zaměstnána nebyla, ale pracuje pro ně snacha, a ta když zavolá, aby bylo třeba vypomoci, když někdo omarodil, tak přišla. Sama byla jenom na [REDACTED], párkrát, už v té době byla v důchodu. Vypomáhala hlavně s úklidem. Kolik tam bylo pokojů, neví, a zda byly na všech pokojích, také ne.
18. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracovala pouze v [REDACTED], hned jak se otevřel. Pracovala tam asi půl roku jako pokojská, kolik tam bylo pokojů, neví. Zda byla televize na každém pokoji, také neví.

19. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že pracovala na [REDACTED]. Když se dodělal [REDACTED] a pak tam byla přerazena. Na [REDACTED] pracovala dva roky jako servírka, byly tam pokoje, zda byly na pokojích televize, to neví, nikdy nic ohledně toho neřešila. Pokoje viděla na internetu vyfocené s televizemi. V pokojích na [REDACTED] nebyla, jak to bylo s televizemi, vůbec neví.
20. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že pracovala asi pět nebo šest let s pauzami na [REDACTED] jako pomocná síla v kuchyni, jedinou televizi, kterou si pamatuje, byla v restauraci v rohu, nepoužívala se. Kdy tam byla, neví, když tam nastoupila počtvrté, určitě už tam nebyla, na pokojích byla, na žádném televizi neviděla. Když se otevřela [REDACTED], tak se televize hostům půjčovala, když ji chtěli. Kdy se [REDACTED] otevřela, neví, občas pracovala v kuchyni, na pár pokojích na [REDACTED] televize byly, na kolika neví, byly placatý, předtím v restauraci na [REDACTED] byla bachratá. Sama byla přítomna stěhování televize mezi hotely.
21. Svědek [REDACTED] vypověděl, že pracoval v [REDACTED] nejprve na právním oddělení, kde měli na starosti televizní poplatky, pak přišel přímo do útvaru televizních poplatků, kde dělal jenom to, je to asi 10 let zpátky. Co se týče pana [REDACTED], tak jim přišlo oznámení, které nebylo anonymní, podepsala jej [REDACTED] a psala, že pan [REDACTED] má dva hotely, v nich má televizní přijímače, myslí si, že to psala podle internetových stránek, a že za ty přijímače neplatí poplatky. Vzhledem k tomu, že to nebyl anonym, tak na ty hotely poslali výzvy, odeslali je obžalovanému [REDACTED], neboť paní [REDACTED] psala, že on oba hotely provozuje. Pak ale zjistili, že druhý hotel neprovozuje obžalovaný, nýbrž nějaká s. r. o. Pan [REDACTED] na to reagoval, sděloval, že situace není taková, jak mu psali ve výzvách, tak s ním situaci začali řešit. Pan [REDACTED] asi i přijel, přivezl potvrzení daňového poradce, že v hotelích nejsou žádné televizní přijímače, tak se s ním snažil věc vyřešit tak, aby nemuselo dojít k soudnímu vymáhání s tím, že nemohli doložit hodnověrnými důkazy, že by to bylo jinak, než obžalovaný tvrdil. Pan [REDACTED] ještě přivezl potvrzení, že v nějakém velkoobchodu koupil uvedený počet televizních přijímačů, ty pak přihlásil na ty hotely. Když u něj měli tyto podklady, dospěli k závěru, že by bylo riskantní podávat žalobu, proto tímto případ považovali za vyřízený. Navíc pan [REDACTED] vysvětlil, že jeden hotel provozuje on jako fyzická osoba, druhý provozuje s. r. o. Situaci uzavřeli, po nějaké době se paní [REDACTED] dotazovala na stav věci, sdělili jí, že se jedná o obchodní tajemství. Ještě žádala o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ví, že dopisů od paní [REDACTED] přišla spousta, šlo jí o to, aby se dozvěděla, jak to bylo vyřešeno. Pak již neví, v jakém roce jej vedoucí útvaru televizních poplatků poslal, aby dojel do [REDACTED] a do těch hotelů se podíval, proto tam jel. Jestli v roce 2013 nebo 2014, to už neví. To je pro něj už dávno a tato šetření s poplatky je pro něj stejná, tak si inkognito domluvil ubytování, aby jim předem nedal avízo. Na místě se však již ubytoval pod svým jménem, myslí si, že má pocit, že spal v obou hotelích, ale tou [REDACTED] si není stoprocentně jist, když v tom hotelu určitě byl, když tam za panem [REDACTED] šel do kanceláře. Ví jen jistě, že spal jenom v tom druhém hotelu. Pan [REDACTED] mu ve své kanceláři ukázal skříňku, v ní měl veliký stoh písemných oznámení od paní [REDACTED]. Vzhledem k tomu, že mu nemohl ukázat obsazené pokoje, protože obsazené pokoje se ukazovat nesmí, ukázal mu tedy neobsazené pokoje, tam skutečně televize nebyly. Předem avizován nebyl, ani jeho pobyt nemohl být spojován předem s jeho návštěvou, proto to působilo věrohodně. Když si objednával pokoj na [REDACTED], tak si ho neobjednával s televizí, on si objednal jenom pokoj, aniž by uváděl, zda s televizí nebo bez. Je to už dlouho, moc o tom přemýšlel, ale stoprocentně nemůže říct, jaký pokoj dostal, zda dostal pokoj s televizí nebo bez. Určitě i na [REDACTED] projevil zájem o ostatní pokoje, ale výsledek

si již příliš nepamatuje, protože těch kontrol dělal spoustu. Má pocit, že jestli nějakou televizi viděl, tak výsledek nebyl jiný, než co pan [REDACTED] uvedl.

22. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že jako pokojská byla na [REDACTED] zaměstnána od roku 2007 asi půl roku, střídala se s kolegyní [REDACTED] po týdnu, televize byly asi na každém pokoji, bylo to 10 malých plazmových televizí a jedna velká, nijak se nepřemísťovaly.
23. Ze zpráv [REDACTED] ze dne 20. 2. 2017 a 28. 7. 2017 vyplývá, že obžalovaný [REDACTED] jako OSVČ byl 24. 9. 2012 v [REDACTED] oznámit, že se stal poplatníkem televizního poplatku za 6 kusů televizních přijímačů, přičemž v předchozím období jako poplatník televizních poplatků evidován nebyl, společnost [REDACTED] dne 10. 9. 2012 oznámila, že se stala poplatníkem také za 6 kusů televizních přijímačů a v předchozím období poplatníkem nebyla. Obžalovaný [REDACTED] tedy v období od října 2012 do listopadu 2014 měl hlášeno k užívání 6 kusů televizních přijímačů a od prosince 2014 do října 2015 7 kusů televizních přijímačů a od listopadu 2015 do listopadu 2016 17 kusů televizních přijímačů. [REDACTED] od října 2012 do listopadu 2016 deklarovala používání 6 kusů televizních přijímačů.
24. Z faktur vystavených společností [REDACTED] pak bylo zjištěno, že obžalovaný [REDACTED] od této společnosti dne 17. 9. 2009 zakoupil 18 kusů televizorů, dne 10. 6. 2010 5 kusů televizorů, dne 24. 9. 2012 6 kusů televizorů a po jednom kuse ve dnech 24. 9. 2009, 22. 10. 2009, 24. 2. 2010, 26. 3. 2013, 4. 2. 2014, 17. 2. 2015 a 24. 3. 2016. Co se týče nákupu 5 kusů televizorů ze dne 10. 6. 2010 a 6 kusů televizorů ze dne 24. 9. 2012, ty byly 24. 6. 2010 a 25. 9. 2010 stornovány a dopropisovány. Dále z přílohy k zápisu číslo 1 z jednání rady [REDACTED] ze dne 10. 12. 2014 vyplývá, že [REDACTED], zaměstnanci [REDACTED] majícímu na starost výběr televizních poplatků, obžalovaný [REDACTED] předložil fakturu ze dne 4. 9. 2012 s tím, že se stal poplatníkem televizního poplatku ze 6 kusů televizorů.
25. Pokud jde o společnost [REDACTED], tak vyplývá z faktur společnosti [REDACTED], zakoupila televizory ve dnech 22. 12. 2009 1 kus, 17. 6. 2010 12 kusů, 24. 6. 2010 5 kusů a po jednom kuse ve dnech 1. 10. 2011 a 20. 12. 2016.
26. Z faktury číslo [REDACTED] na čísle listu 969 vystavené společností [REDACTED] bylo zjištěno, že dne 14. 10. 2015 obžalovaný [REDACTED] zakoupil 10 kusů televizních monitorů za částku 58 990 Kč.
27. Provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě v jejich vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností a dospěl k následujícím závěrům.
28. Co se týče počtu televizí v [REDACTED] v roce 2005, nepodařilo se prokázat, že by v tomto roce nějaká televize v tomto hotelu byla, obžalovaný [REDACTED] toto popírá a žádný ze svědků nevyprávěl zcela určitě, že by v roce 2005 na [REDACTED] nějaká televize byla. Za této situace soud uzavřel, že v roce 2005 se nepodařilo prokázat užívání televizního přístroje v [REDACTED].

29. K roku 2006 obžalovaný vypověděl, že průběžně pořídil postupně 6 starých televizorů na [REDACTED], které získal z druhé ruky, neměl je přihlášené. Ani tato obhajoba obžalovaného nebyla vyvrácena žádným jiným důkazem.
30. Pokud jde o roky 2007 a 2008, opět zde soud vychází z výpovědi obžalovaného, který uvádí, že v této době měl 6 nepřihlášených televizních přijímačů na [REDACTED], kdy postupně v tomto období obměňoval staré televizní přístroje za nové s již plochou obrazovkou.
31. Pro rok 2009 je na [REDACTED] stále stejná situace, je zde 6 nepřihlášených televizních přístrojů, avšak od listopadu 2009 byl uveden do provozu [REDACTED], zde bylo zjištěno, že dne 24. 9. 2009 společnost [REDACTED] prodala [REDACTED] 1 kus televizoru, ten jej přeprodal společnosti [REDACTED], a jak vypovídají svědci, tato televize byla umístěna v restauraci [REDACTED], za této situace má soud za to, že lze důkazně uzavřít, že v roce 2009 bylo po dobu 12 měsíců 6 nepřihlášených přístrojů v [REDACTED] a po dobu 2 měsíců, tedy listopad a prosinec 2009, 1 nepřihlášený televizor v [REDACTED].
32. K roku 2010 pak bylo zjištěno, že po dobu prvních 6 měsíců, tedy od ledna do června bylo v obou hotelích stále 7 přístrojů jako v roce 2009. V červnu 2010 bylo zakoupeno celkem 17 kusů nových televizních přijímačů, a to dne 17. 6. 2010 společností [REDACTED] od [REDACTED] v počtu 12 kusů a dne 24. 6. 2010 v počtu 5 kusů. K tomu je třeba podotknout, že byl zadokumentován ještě dne 10. 6. 2010 prodej dalších 5 kusů televizorů od [REDACTED] [REDACTED], avšak tento prodej byl stornován a následně tyto televize koupila [REDACTED]. K tomu obžalovaný uvedl, že tyto televize zčásti vyměnil za televize, které předtím byly na [REDACTED], přičemž staré televizory prodal, což bylo potvrzeno výslechem některých zaměstnanců. Lze tedy uzavřít, že od července do prosince 2010 bylo na obou hotelích celkem 18 nepřihlášených televizorů, což lze dovodit z toho, že celkem 17 kusů bylo zakoupeno nových a 1 již byl v restauraci na [REDACTED] z minula.
33. Pro rok 2011 se situace nemění, na obou hotelích zůstává celkem 18 nepřihlášených televizorů.
34. V roce 2012 tento stav (celkem 18 nepřihlášených televizorů na obou hotelích) trvá až do září 2012, kdy obžalovaný jak za sebe jako fyzickou osobu, tak i jako jednatel společnosti [REDACTED] přihlašuje u [REDACTED] celkem 12 kusů televizorů, z toho 6 na sebe jako fyzickou osobu a 6 pro [REDACTED], přičemž ostatní televizory vyřadil z provozu, eventuálně rozdal či rozprodal. Od října 2012 pak soud musel uzavřít, že již nebylo zjištěno, že by obžalovaný v některém z hotelů užíval televizní přijímač, aniž by jej měl přihlášen.
35. Od prosince 2014 do října 2015 má přihlášených celkem 13 televizorů, 7 na sebe jako fyzickou osobu a 6 na [REDACTED], od listopadu 2015 již má přihlášeno celkem 23 kusů, z toho 17 kusů na sebe jako fyzickou osobu a 6 kusů na [REDACTED]. K tomu lze doložit, že dne 14. 10. 2015 od společnosti [REDACTED] koupil 10 kusů televizorů (doklad na čísle listu 969), ihned tentýž měsíc je přihlásil a od následujícího měsíce poplatek i platil.
36. Je třeba uvést, že dále bylo zjištěno, že dne 17. 9. 2009 zakoupil obžalovaný v [REDACTED] [REDACTED] 18 kusů televizorů, o nichž tvrdil, že je dal jako odměnu [REDACTED] za práce provedené na [REDACTED] s tím, že v té době byl ve finanční tísní a nebyl schopen závazek

uhradit v penězích. Tuto jeho obhajobu se nepodařilo vyvrátit, naopak ji potvrzuje i zpráva jeho daňového poradce na čísle listu 957, kdy daňový poradce [REDACTED] potvrzuje, že nákup těchto televizorů byl zaúčtován do nákladů jako zboží, byl na ně uplatněn odpočet DPH za třetí čtvrtletí 2009 a následný prodej ve stejné hodnotě byl uskutečněn 2. 10. 2009 a zaúčtován jako uskutečněné zdanitelné plnění DPH za čtvrté čtvrtletí 2009. Soud svědka [REDACTED] nemohl vyslechnout s ohledem na to, že ze zprávy Policie ČR je zjištěno, že jmenovaný působil jako revizní technik pro plynová zařízení, zemřel dne [REDACTED] a z podaných vysvětlení jeho blízkých osob nebylo zjištěno, že by jim bylo cokoliv známo o předmětných televizorech. Za této situace musel soud uzavřít, že obhajoba obžalovaného spočívající v tom, že předmětné televizory sice nakoupil, avšak nikdy neuvedl do provozu a předal je jako odměnu za provedenou práci právě později zemřelému [REDACTED], vyvrácena nebyla, a proto je třeba postupovat v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

37. Obžalovanému tak byl prokázán další nákup 6 kusů televizorů dne 24. 9. 2012 pro fyzickou osobu obžalovaného [REDACTED] s tím, že tato faktura byla i předložena hned následující den [REDACTED] s přihláškou televizních přístrojů k placení poplatků, avšak obratem i tento nákup byl stornován.
38. Co se týče jednokusových nákupů, tak pokud jde o nákup uskutečněný obžalovaným dne 22. 10. 2009 v [REDACTED] 1 kusu televizoru, nelze vyloučit jeho obžalobou, že jej dal jako cenu do tomboly, neboť v [REDACTED] dne 7. 1. 2009 se konal ples. Stejná situace je i v případě nákupu 1 kusu televizoru dne 24. 2. 2010, přičemž následující ples s tombolou se konal 6. 3. 2010, pokud jde o nákup televizorů z 26. 3. 2013, i zde nelze vyloučit, že byl tento televizor dán do tomboly na ples, který se konal 30. 3. 2013. Shodně taktéž, pokud jde o nákup 1 kusu televizoru dne 4. 2. 2014, který mohl být cenou do tomboly na plese dne 1. 3. 2014. Rovněž i televizor zakoupený 17. 2. 2015 mohl být v tombole na plese ze dne 28. 2. 2015. Stejně tak nelze vyloučit obhajobu obžalovaného, že televizor zakoupený dne 22. 12. 2009 daroval následně svým rodičům k Vánocům.
39. Pro přehlednost zde soud do následující tabulky zpracoval výši nezaplacených televizních poplatků za jednotlivé roky.

2005 – žádná TV		
2006 – průběžně pořízeno 6		
2007 – 6 nepřihlášených po 120 Kč za 12 měsíců	- 6x120x12=	8 640
2008 - 6 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 6x135x12=	9 720
2009 –6 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 6x135x12=	9 720
1 nepřihlášená po 135 Kč za 2 měsíce	- 1x135x2=	270
2010 - 7 nepřihlášených po 135 Kč za 6 měsíců	- 7x135x6=	5 670
18 nepřihlášených po 135 Kč za 3 měsíců	- 18x135x6=	14 580
2011 - 18 nepřihlášených po 135 Kč za 12 měsíců	- 18x135x12=	29 160
<u>2012 - 18 nepřihlášených po 135 Kč za 9 měsíců</u>	<u>-18x135x9 =</u>	<u>21 870</u>
		99 630

40. Při zpracovávání této tabulky vycházel soud z výše uvedených zjištění počtu nepřihlášených televizních přístrojů za příslušný počet měsíců, přičemž vycházel z toho, že v období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 činila výše poplatku za jeden televizor 120 Kč měsíčně a od 1. 1. 2008 dosud je poplatek 130 Kč měsíčně. Z toho tedy vyplývá, že prokazatelně za období 2007 až 2012 obžalovaný nezaplatil na televizních poplatcích celkem 99 630 Kč za televizní přijímače, které neměl přihlášené.
41. Zde je na místě se zabývat podrobněji rokem 2006 s ohledem na to, že obžalovaný uváděl, že v tomto období postupně pořídil 6 kusů televizních přístrojů, má soud za to, že i kdyby je měl pouze po dobu jednoho měsíce, vznikl by další dluh na televizním poplatku nejméně 600 Kč, a to pouze pokud by měl 6 televizorů za jediný měsíc, tedy za prosinec tohoto roku. (Je třeba uvést, že pro rok 2006 činí výše poplatku 100 Kč měsíčně). Z toho tedy vyplývá, že je nepochybné, že obžalovaný za uvedené období nezaplatil poplatek ve výši nejméně 102 030 Kč, tedy ve větším rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020.
42. Co se týče toho, zda televizní poplatek je „jinou povinnou platbou“ ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku, zde je soud vázán názorem vysloveným v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 12. 2020, č. j. 7 Tdo 1229/2020-881, ve kterém Nejvyšší soud uzavřel, že televizní poplatek je právě takovou jinou podobnou povinnou platbou, což ve svém rozhodnutí podrobně zdůvodňuje. Lze uzavřít, že obžalovaný tedy svým jednáním naplnil objektivní stránku přečinu krácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku.
43. Na tomto místě je třeba se zabývat tím, zda obžalovaný naplnil subjektivní stránku tohoto trestného činu. Ke spáchání trestného činu je vyžadováno zavinění úmyslné, byť postačuje zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Obžalovaný se zde hájí tím, že si myslel, že věc vyřídí jeho zaměstnankyně [REDAKCE], provozní, které dal na starosti, aby to vyřídila, stejně jako vyřídila přihlášení placení poplatku [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tato svědkyně vypověděla, že na starosti vyřizování těchto věcí skutečně měla a že o televizním poplatku nevěděla, že ho musí samostatně přihlásit, domnívala se, že pokud má vyřešena autorská práva, tak je to postačující. Proto soud uzavřel, že obžalovaný se tohoto trestného činu dopustil ve formě nepřímého úmyslu, neboť obžalovaný věděl, že je povinen přihlásit se k placení televizního poplatku a pokud řádným způsobem nezajistil a následně i nekontroloval, zda to jím pověřená pracovnice skutečně učinila, byl srozuměn s tím, že pokud tak neučinila, že poplatek hrazen není a dochází k jeho krácení.
44. Formálně lze uzavřít, že obžalovaný [REDAKCE] naplnil zákonné znaky přečinu krácení daně a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku.
45. Soud se dále v tomto místě zabýval naplněním znaku materiálního, tedy zda se jedná o jednání společensky natolik škodlivé, aby bylo nutno jej sankcionovat trestním právem. Soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Je pravdou, že obžalovaný se předmětného činu dopustil v období cca 6 let, tedy od roku 2006 do září 2012, což je relativně dlouhé období, avšak je třeba zdůraznit, že u „krácení“ televizního poplatku sama podstata věci předpokládá, že je nutno jej páchat po značně dlouhou dobu, aby bylo možné dosáhnout hranice trestnosti, tedy většího rozsahu, jež činí podle stávající úpravy částku 100 000 Kč, neboť výše televizního poplatku byla postupně stanovena částkami 100 Kč, 120 Kč a 135 Kč měsíčně, tedy ušlý poplatek měsíčně představoval v různých obdobích částku v řádech stokorun až tisícikorun, tedy musel být neplacen značně

dlouhou dobu, než bylo dosaženo hranice trestnosti, která již v době zahájení trestního stíhání činila 50 000 Kč a v současné době činí 100 000 Kč.

46. Společenská škodlivost je snižována i tím, že bylo zjištěno, že obžalovaný zkrátil televizní poplatek v částce jenom velmi málo převyšující částku 100 000 Kč. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že jsou zde okolnosti i v souvislosti se zaviněním ve formě nepřímého úmyslu na straně obžalovaného, které výrazně snižují jeho trestní odpovědnost. Soud nezpochybnuje, že je vázán shora citovaným právním názorem vysloveným usnesením Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1229/2020, tedy že televizní poplatek je „jiná povinná platba“ ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku a že jeho neplacení může být i trestné. Soud na tomto místě považuje za nutné zmínit, že trestní právo by mělo být tzv. „ultima ratio“, tedy krajní prostředek k vymáhání práva a předpokladem pro to, aby skutek mohl být trestný, musí být požadavek na to, aby obžalovaný alespoň v hrubých rysech v době, kdy trestnou činnost páchal, byl srozuměn s její trestností. Na tomto místě soud považuje za nutné uzavřít, že mu není známo, že by do citovaného rozhodnutí nejvyššího soudu v této věci byla věc judikaturou řešena. Obžalovaný tedy mohl pouze teoreticky předpokládat v době, kdy televizní poplatky včas nepřihlásil, že toto jednání bude někdy v budoucnu hodnoceno jako trestný čin. Na tomto místě je třeba ve prospěch obžalovaného hodnotit i to, že původně bylo usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12. 8. 2019, č. j. 1 T 165/2018-819, rozhodnuto o zastavení trestního stíhání právě s odůvodněním (stručně řečeno), že skutek není trestným činem, protože televizní poplatek není tzv. „jiná povinná platba“. Tento právní názor byl potvrzen i rozhodnutím odvolacího soudu, a to usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 7. 2020, č. j. 3 To 590/2019-848. Zde je třeba ve prospěch obžalovaného hodnotit, že nejen samosoudce Okresního soudu v Prachaticích, ale i senát odvolacího soudu v letech 2019 až 2020 zastávali názor, že televizní poplatek není tzv. „jiná povinná platba“. Názor, že je tomu obráceně, tedy že tento poplatek takovou platbou je, vyslovil až nejvyšší soud v prosinci 2020 v citovaném usnesení, kterým předchází rozhodnutí okresního a krajského soudu zrušil a věc vrátil k novému projednání.
47. Podle názoru soudu je předpokladem trestní odpovědnosti alespoň minimální možnost obžalovaného vyhodnotit a předvídat, že naplňuje znaky trestného činu. V této věci v souvislosti právě s posouzením pojmu televizního poplatku jako „podobné povinné platby“ ve vztahu k eventuální trestnosti jeho neplacení to měl obžalovaný v roce 2005 až 2012 značně ztíženo. Též společenská škodlivost je podle názoru soudu snižována tím, že bylo prokázáno, že obžalovaný měl při svém podnikání zajištěno placení poplatků za autorská práva institucím tímto se zabývajících jako je [REDACTED], [REDACTED] a podobně, přičemž ze strany [REDACTED], jak svědkyně [REDACTED] vypověděla, byly opakovaně provedeny kontroly a nebyl zjištěn rozpor mezi údaji, které obžalovaný přihlásil, a které byly na místě potvrzeny. Jiné zjištění nevyplývá ani ze zpráv [REDACTED], což je další organizace zabývající se poplatky za autorská práva. Nízké škodlivosti tohoto činu svědčí rovněž výpověď svědka [REDACTED], který za [REDACTED] tuto záležitost vyřizoval a potvrdil, že situace u obžalovaného v hotelech ve [REDACTED] se nijak nevymykala (kromě skutečnosti, že věc byla prošetřována na základě neanonymního oznámení [REDACTED]) běžnému standardu v těchto věcech. Z těchto skutečností se soudu jeví jako v rozporu s obecným vnímáním spravedlnosti uznat obžalovaného vinným přčinem, jehož trestnost byla v době spáchání velmi obtížně předvídatelná a vychází pouze ze zásady, že neznalost práva neomlouvá.

48. Z těchto důvodů soud uzavřel, že skutek, který je uveden v obžalobě a je obžalovanému kladen za vinu, není trestným činem, a proto postupoval podle § 226 písm. c) tr. ř. a obžalovaného [REDACTED] obžaloby zprostil.
49. Dále byl stejný skutek kladen za vinu i obžalované [REDACTED]. U ní je důkazní situace jiná. Všemi provedenými důkazy, zejména pak z výpovědi obžalovaného [REDACTED] bylo zjištěno, že sice oba dva byli v pozici jednatelů společnosti [REDACTED] a ona tak formálně odpovídala za plnění zákonných povinností této společnosti, avšak mezi obžalovanými je nesporné, že nahlášení televizorů [REDACTED] měl zajistit obžalovaný [REDACTED], což on sám ani nepopíral s tím, že to uložil svědkyni [REDACTED], své zaměstnankyni, zatímco obžalovaná [REDACTED] spoléhala na to, že obžalovaný [REDACTED] tyto povinnosti splní stejně jako u dalších agend obdobného charakteru. K tomu lze připojit i to, že ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví [REDACTED], zpracovaným znalkyní [REDACTED], vyplývá, že u této obviněné je [REDACTED], což je závažná [REDACTED], se kterou se léčila, a to zčásti i hospitalizací v [REDACTED]. Sám obžalovaný [REDACTED] popsal, že jeho manželka byla dosti nemocná, bylo to s ní velice složité, nebyla schopna se věnovat práci. Za této situace má soud za to, že u této obžalované nelze uzavřít, že by ona sama se předmětného trestného činu dopustila, proto i v jejím případě soud postupoval podle § 226 písm. c) tr. ř., a i ji obžaloby zprostil.
50. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila poškozená [REDACTED]. Vzhledem ke zprošťujícímu výroku postupoval soud podle § 229 odst. 3 tr. ř. a s nárokem na náhradu škody ji odkázal na řízení ve věcech občansko-právních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 11. října 2021

Mgr. Vendulka Pozniaková
samosoudkyně